

מ"ת 33002/07/17 - מדינת ישראל נגד מעתסם אסעד (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 33002-07-17 מדינת ישראל נ' אסעד(עציר)
תיק חיצוני: 302903/2017
בפני כבוד השופט כרמי מוסק
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב מעתסם אסעד (עציר),

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, זאת לאחר שהוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, פציעה, חבלה במזיד ברכב, הפקרה אחר פגיעה והפרת צו פיקוח.
2. בכתב האישום נטען, כי ביום 4.6.17 נתן בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ'), במסגרת צ"א 13887-03-17, צו פיקוח ומעקב על פי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התש"ס-2006, למשך 24 חודשים, לפיו נאסר על המשיב בין היתר קיום קשרים חברתיים עם קטינים ושהייה עמם ביחידות.
3. ביום 10.7.17, בסמוך לשעה 21:30, הגיע המשיב ברכבו ל-----, עצר את הרכב בסמוך לקטינה ח' ילידת 2002 והקטינה י' ילידת 2003, פתח את דלת רכבו, הציע להן לנסוע עמו וקרא לעברן אמירות מיניות. הקטינות ברחו מהמקום והמשיב המשיך בנסיעה ב----- . הקטינות דיווחו לבני משפחתן על שאירע. בני המשפחה יצאו לחפש את המשיב.
4. המשיב עמד עם רכבו ברחוב ניהדה ב----- סביבו נוצרה התקהלות בני משפחת הקטינות והמשיב החל בנסיעה כדי לברוח מהמקום ופגע באדם בשם נ. כדי להימנע מפגיעת הרכב קפץ נ' על רכבו של המשיב, והמשיב המשיך בנסיעה פרועה העולה על 100 קמ"ש כאשר נ' תלוי על רכבו של המשיב. המשיב נסע כך כ-400 מטרים תוך שהוא נוטה ימינה ושמאלה ומסכן כלי רכב אחרים שנסעו בנתיב נסיעתו של המשיב ובנתיב הנגדי. בשלב מסוים כאשר סטה המשיב עם רכבו בפראות, עף נ' מהרכב ונחבט ברצפה. המשיב עצר לרגע והמשיך בנסיעה מהירה מבלי שהוא מגיש עזרה לנ'. לנ' נגרמו דימום בקרקפת, רגישות בצלעות, המטומות ברקמות רכות באזור הראש ושפשופים מרובים בכל חלקי גופו. במהלך הנסיעה פגע המשיב גם ברכב של אדם בשם פארס אל טוויל שחנה ברחוב וגרם נזקים בפגוש הרכב.
5. בא כוח המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום.

6. באשר לאירוע עם הקטינות, הפנה בא כוח המבקשת להודעות שתי הקטינות, מהן עולה כי הקטינות הבחינו ברכב המשיב, המשיב עצר לידן את רכבו ודיבר איתן. אחת הקטינות רשמה את מספר הרכב של המשיב בפלאפון שלה. הקטינה השנייה תיארה דברים שאמר לה המשיב. אין ספק כי אם הדברים אכן נאמרו, מדובר באמירות בעלות אופי מיני. עוד עולה כי המשיב הציע לשתי הקטינות לעלות לרכבו.

7. בחומר החקירה קיים צו שניתן על ידי השופט י' מינטקביץ' האוסר על המשיב לקיים קשרים חברתיים עם קטינים.

8. אחת הקטינות תיארה בהודעתה שלב בו המשיב פתח את דלת הרכב כדי לרדת ממנו לכיוון. שתי הקטינות נבהלו וברחו מהמקום. בהמשך פגשו קרובת משפחה שאף היא נחקרה ומסרה הודעה. מדובר בדודתן של הקטינות בשם ביסאן. הדודה אף היא הביאה את הדברים שנמסרו לה על ידי הקטינות, העולים בקנה אחד עם הודעות הקטינות וכן העידה על כך שהקטינות היו מפוחדות ובוכיות. באשר לאירוע השני, הפנה בא כוח המבקשת לסרטונים שצולמו על ידי מצלמות במקום. באת כוח המבקשת הדגישה כי לא נצפה אנשים בכפר ----- נקטו אלימות כלשהי כלפי המשיב. בסרטון אחר נראה רכבו של המשיב נוסע בפראות כאשר אדם תלוי על החלק הקדמי של הרכב, הרכב נוסע במהירות ומזגזג מצד לצד תוך שהוא מתנגש במדרכה או בקיר, כל זאת במטרה לגרום לאדם התלוי על הרכב ליפול, כפי שאכן קרה בשלב מסוים לאחר שאותו אדם נפל מהרכב ונחבט בקרקע.

9. בהודעתו של נ' נאמר, כי שביסאן דודתן של הקטינות קראה לו והראתה לו את הרכב של המשיב ואמרה לו שזה הרכב שהנוהג בו שוחח עם הקטינות. הוא נעמד מול הרכב וחשב שהדבר יגרום למשיב לעצור במקום כדי להזמין משטרה. כאשר עמד מול האוטו המשיב נסע ודרס אותו, כך שהחל לנסוע לכיוונו, ואז עלה על מכסה המנוע ותפס את הרכב. הרכב נסע במהירות כברת דרך ארוכה ובסופו של דבר הוא נפל על בטנו ונפגע בראשו.

10. בא כוח המשיב טען, כי קיימות סתירות בהודעות הקטינות בעניינים שונים. כך, למשל, כי אם היו הקטינות במצב של פחד, בכי וכדומה, אין זה סביר שהספיקו לרשום את מספר הרכב. כמו כן, הצביע על סתירה בכך שאחת הקטינות אמרה כי הן היו לבד במקום, ואילו הקטינה השנייה אמרה שבמקום עברו כלי רכב. כמו כן, הקטינות תיארו את המשיב כאדם עם תלתלים והתבוננות במשיב מעלה כי מדובר באדם עם שיער קצר ומקריח, ולכן מדובר ככל הנראה בטעות בזהויה.

ביחס לאירוע השני טען כי מדובר באירוע שהתפתח כתוצאה מכך שאנשים סברו שהמשיב הגיע לכפר ----- כדי להתעסק עם קטינות או לחטוף אותן והייתה התקהלות סביב רכבו של המשיב של אנשים שביקשו לפגוע בו ולבצע בו לינץ', והמשיב שפעל מתוך פחד נסע במהירות כדי להימלט מן המקום מחשש שהקהל יפגע בו. תוך כדי מנוסה הוא פגע בני'. עוד הפנה לדברי נ' בחדר המיון, לפיהם עולה שנ' אמר שנפגע בתאונת פגע וברח על מעבר חצייה, ומכאן שנ' אינו דובר אמת. בא כוח המשיב טוען כי המשיב פעל ככל אדם סביר של אדם שנקלע להתקהלות של אנשים המבקשים לפגוע בו באופן חמור. בא כוח המשיב הפנה לתמונות של המשיב מהן עולה כי אכן נפגע באירוע.

11. לאחר שעיינתי בחומר הראיות וצפיתי בסרטונים, עולה כי באירוע השני אכן נראה רכבו של המשיב נוסע בפראות כאשר אדם תלוי על החלק הקדמי של הרכב. באופן חד משמעי עולה, כי הנוהג ברכב מנסה בכל דרך שהיא לגרום לכך שהאדם התלוי על רכבו ייפול ויפגע.

12. עוד אוסיף ואומר, כי מהסרטונים בהם צפיתי לא עולה כי הייתה התקהלות סביב רכבו של המשיב או ניסיון לפגוע בו.

13. יתכן שהמשיב אכן ניסה להימלט מהמקום כדי למנוע מעצרו על ידי משטרת ישראל שהוזמנה על ידי אנשים שהיו בשטח.

14. באשר לאירוע עם הקטינות, בשלב זה יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה למיחוס למשיב, זאת לאור המפורט בהודעות הקטינות וכן בהודעת דודתן ב שראתה את הקטינות סמוך מאוד לאירוע. היא תיארה כאמור את מצבן הנפשי ואת הדברים ששמעה מפיהן.

15. המבקשת טוענת כי המשיב הפר את צו הפיקוח בכך ששוחח עם הקטינות, אמר כלפיהן אמירות מיניות וניסה להעלותן לרכבו. בא כוח המשיב טען כי צו הפיקוח אוסר על המשיב לקיים קשרים חברתיים עם קטינים, עם אחרים וביחידות, ומכאן שגם אם המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו, אין לראות בכך הפרת הצו. סבורני כי בא כוח המשיב טועה בפרשנות הצו, שכן דבריו של המשיב כלפי הקטינות, היינו הערות מיניות, והניסיון להעלותן לרכבו הוא בהחלט סוג של ניסיון לקיים קשרים חברתיים עם קטינות, אם לא גרוע מכך. לפיכך, ברור כי הצו אוסר על המשיב לנהוג כך ויש להניח כי הדבר היה ברור למשיב.

16. סוף דבר, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, בנוכחות המשיב ובא כוחו וב"כ המבקשת.

כרמי מוסק, שופט